Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 236. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го ГРУДНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 11, 1985 No. 236. VOL. XCII.

Д-р Я. Падох отримав етнічну нагороду

Д-р Я. Падох з нагородою, яку йому вручив мейор Е. Кач. (фото: Н. Федущак)

Ню Йорк. — Мейор міста Ню Йорк Едвард Кач вже другий рік підряд проголошує нагороди для представників етнічних груп на терені міста. Того року вручення нагород 15 представникам різних етнічних груп відбулося тут в ратуші міста у вівторок, 3-го грудня.

Серед відзначених, за виїмковий вклад праці для своєї етнічної групи, був голова Наукового Товариства ім. Шевченка д-р Ярослав Падох.

У своїй привітальній промові для нагороджених мейор Е. Кач ствердив, що одна третина мешканців в Ню Йорку є імігрантами або дітьми імігрантів та й він сам до таких належить і є з того приводу гордий. Усі 15 вибраних це люди, сказав мейор, які причинилися своєю працею до успіху та задержання традицій своєї етнічної групи, а тим самим причинилися до культурного і економічного росту міста.

Д-р Я. Падох, одержавши грамоту, сказав, що українська етнічна група розкинена є по цілому місті, але її серце є таки в „малій Україні" у долішній частині міста, яка лежить недалеко від міської ратуші. У цій „малій Україні" містяться українські церкви з відомою церквою св. Юра на 7-ій вулиці. Український Музей, Союз Українок Америки, кредитівки, братські організації та наукові, а зокрема Наукове Товариство ім. Шевченка. З приводу переслідувань в Україні усі ці установи знайшли тут другу батьківщину, сказав у своєму слові д-р Я. Падох. Працюючи для розвитку української культури, українці рівночасно ділять її із іншими етнічними групами і збагачують тим етнічну мозаїку міста Ню Йорк.

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ „СІЧІ"

Саммервилл, Н. Дж. — Українські спортові товариства „Чорноморська Січ" і „Січова Фундація" влаштовують новорічну зустріч, яка відбудеться у вівторок, 31-го грудня ц.р., в залях готелю Голідей Інн при дорозі ч. 22 у Бриджвотер, Н. Дж. Початок зустрічі о год. 8:30 вечором із повною вечерею. Після 12-ої години ночі буде вибагливий, смачний гарячий і холодний буфет, як також шампанське при зустрічі Нового року. До танців пригриватиме оркестра „Веселка" з Монтреалю. Також в програмі будуть виграші нового авта, поїздки до Пуерто Ріко і „січова виграша". Ціна зустрічі 85 дол. від пари. Проситься замовляти столики на 6, 8-10 осіб і евентуальний нічліг в Голідей Інн, телефонуючи на число: (201) 526-9500.

Підготовча комісія КУППО закінчила свою працю

Ню Йорк (ПС КУППО). — В суботу, 23-го листопада ц.р., тут Підготовча комісія КУППО, в складі її голови д-ра Зенона Городиського, д-ра Романа Борковського й інж. В. Саленка, відбула тут своє останнє ділове засідання для устійнення програми і технічного переведення чергової сесії КУППО, яка має відбутися 15-го і 16-го лютого 1986 року в Ню Йорку.

В програмі чергової сесії КУППО намічено відбути відкриту частину сесії з трьома доповідями на тему крайової проблематики, зовнішньої політичної акції КУППО та ролі української діяспори у визвольній акції на користь України.

Закрита частина сесії КУППО присвятить свою основну увагу, крім звіту праці теперішньої Президії КУППО, підсумкам консолідаційної акції, узгідненню плятформи і устрою КУППО на її черговому етапі діяльности, вибору нової Президії та устійненню ґрунтовного пляну праці на чергову каденцію.

Комісія узгіднила також ряд своїх рекомендацій, які вона передасть через теперішню Президію під розвагу черговій сесії КУППО.

Л. ГУЦАЛЮК В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — В п'ятницю, 27-го грудня, о 7:30 вечора відбудеться тут в ґалерії ЕКО відкриття малярської виставки Любослава Гуцалюка. Мистець буде присутній на відкритті, на якому слово про нього виголосить маестро Едвард Козак.

В Менор коледжі приготовляються до інавґурації

Дженкінтавн, Па. — Селлі Кузьма-Мидловець з Фістервіллу, Па., алюмна Менор Джуніор коледжу, очолила Інавґураційний комітет президента. Інсталяція Сестри Марії Кекилії, ЧСВВ, нового президента Менор Джуніор коледжу, відбудеться в неділю, 13-го квітня 1986 року. Перед інсталяцією і гостиною о год. 2-ій по полудні буде Богослуження.

С. Кузьма-Мидловець

С. Мидловець, ґрадуантка Менор Джуніор коледжу, має диплом маґістра в ділянці освіти з Темпл університету. Раніше вона була вчителькою біології у Вілліям Теннет середній школі у Ворміністері. Вона є членкою Ради Директорів Менор Джуніор коледжу і головою Комітету для справ студентів.

Мері Лу Делізія, з Елкінс Парку, директорка Менор Джуніор коледжу, також алюмна, є асистенткою С. Мидловець в справах інавґурації.

Координатором персоналу Менор Джуніор коледжу є Мері Енн Вайтгед з Гатборо, директорка публічних зв'язків.

Вийшла збірка подорожніх нотаток Л. Палій

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Накладом Об'єднання Українських Письменників „Слово" в Канаді появилася книжка подорожніх нотаток Ліди Палій п.н. „Світла на воді".

Книжка чепурно видана з фотографічною обкладинкою і численними знімками в тексті, вміщає у більшості спомини із подорожей авторки, які були раніше друковані на сторінках літературного журналу „Сучасність". Розпочинаються вони відвідинами Мехіко, а кінчаються враженнями з китайського Казахстану.

Авторка, відома також як визначна мисткиня, сама подбала про мистецьке оформлення своєї книжки.

Післяслово з аналізою писань Л. Палій виготовив відомий поет і літературознавець Богдан Рубчак. Хоча він уважає „подорожні нотатки" Л. Палій „дивними" та доказує чому саме, однак закінчує свою аналізу бажанням, щоб „вона й далі давала нам таку високообдаровану прозу, якою обдарувала нас у цій книжці".

„Світла на воді" коштують 13 ам. долярів, а кошти пересилки до ЗСА виносять 1,40 дол. Замовляти можна на адресу: „Lights on the Water", Publisher and Distrubutor, 29 Halford Ave., Toronto, Ont., M6S 4GI, Canada.

Буковинський курінь відзначив 40-ліття своїх бойових дій

Ню Йорк. — Буковинський курінь та з ним уся буковинська громада в ЗСА відзначили в неділю, 1-го грудня ц.р., 40-ліття завершення бойових дій тієї військової формації.

Вона була цікавою тим, що зформувалась самотужки на Буковині у 1941 році з членів ОУН вірних таборові полк. Мельника (після розколу в ОУН, що настав у 1940 році), дійшла з боями аж до Києва, там її німці розформували і включили до німецької армії та після короткого часу перебування на фронті на Білорусі перекинули до Франції. Члени Буковинського куреня зуміли втримати внутрішній організаційний зв'язок і протисовєтську ідейну настанову і, опинившись у Франції, спонтанно всі покинули німецькі ряди, включилися у славетне французьке підпілля „макі", вірне генералові деҐолеві, і там боролися проти німців.

Збереглась світлина, як у 1972 році французька почесна чета вшановує віднайдені могили сімох членів Буковинського куреня, які загинули у боях проти німців в 1944 році — доказ проти наклепницької кампанії проти українців, як ніби німецьких „коляборантів".

У липні 1976 року французька чота дає салют українським стрільцям, що загинули у боротьбі проти нацистів у вересні 1944 року.

Живі ще колишні члени Буковинського куреня із своїм командиром сотником Петром Войновським зорганізували те урочисте відзначення закінчення боїв Буковинського куреня у Франції. Отець митрат Володимир Базилевський відправив Богослужбу у православній катедрі св. Володимира, диконував о. Андрій Кулик. Академія відбулася у церковній залі під головуванням видатного діяча ОУН д-ра Богдана Шебунчака. Після короткого військового апелю інформаційну доповідь виголосив згаданий командир Буковинського куреня П. Войновський, очевидячки зворушений спомином про пережиті тому 40 років слалветні, але й похмурі часи. У мистецькій частині Святослава Жида-Качарай відспівала три стрілецькі пісні — гарне, сильне, чисте і дзвінке сопрано. Фортепіяновий супровід — проф. Михайло Лев. Оля Шуган деклямувала два вірші „На фронті" і „День слави" (невідомого автора). З привітами виступили голова Буковинської Громади д-р Іван Новосівський і інж. Володимир Мак,

з видатних буковинських діячів приявним був Микола Шпетко. Від центральної комбатантської організації ОбВУА був один із найстарших віком, ред. Іван Кедрин.

ДОПОВІДЬ ПРО ПОСТАТІ РЕЗИСТАНСУ

Ню Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 13-го грудня ц.р., о годині 7-ій вечора, тут при 136 Друга авеню, Управа ЛМКлюбу при співпраці із журналом „Сучасністю" влаштовують Вечір з доповідями про „Постаті українського резистансу — ген. Дмитро Грицай і Дмитро Маївський". Микола Лебедь виголосить доповідь — „Генерал Дмитро Грицай", а д-р Мирослав Прокоп — „Дмитро Маївський". Програмою вечора провадитиме проф. д-р Тарас Гунчак.

ЗАХІД ОБУРЕНИЙ ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ НОБЕЛЯ

Осльо, Норвегія. — Під час пресової конференції, скликаної в Осльо у зв'язку з врученням премії Нобеля за 1985 рік міжнародній організації „Лікарі за відвернення нуклеарної війни", в совєтського репортера Льва Новікова сталася серцева атака. Побачивши, що Л. Новіков зісувається з крісла, до нього кинулися кардіологи Євгеній Чазов і американець Бернард Ловн, які є засновниками і співпредсідниками цієї пацифістської організації і приїхали в Осльо, щоб одержати в її імени грошову премію у висоті 235,000 долярів.

Є. Чазов, який є заступником міністра охорони здоров'я СССР і директором інституту кардіології, почав робити Л. Новікову штучне дихання. Чазову допомагав доктор Б. Ловн, який є професором Гарвардського університету. Незабаром Л. Новікова відвезли до місцевого шпиталя, звідки повідомили, що він знаходиться в критичному стані.

Серцева атака в Новікова сталася в той момент, коли західні репортери почали засипати Чазова питаннями з приводу протестів, викликаних рішенням Нобелівського комітету нагородити премією совєтського кардіолога, який є членом ЦК КПСС і проводить на міжнародних пацифістських форумах совєтську політику. Ці протести були викликані перш за все активною участю Є. Чазова в засудженні академіка Андрея Сахарова. В 1973 році в „Ізвєстіях" була надрукована заява проти А. Сахарова, підписана, в числі інших, і доктором Чазовим. Саме тоді в СССР почалася злобна кампанія проти Сахарова, яка закінчилася висланням його в місто Ґорький.

У відповідь на ці протести Б. Ловн заявив, що „Лікарі за відвернення нуклеарної війни" є неполітичною організацією і що вона не повинна стати об'єктом „реторики в дусі холодної війни". Організація була створена п'ять років тому в Женеві американськими і совєтськими лікарями. Тепер в її складі є 135,000 осіб з 41 країни.

Під час пресової конференції Чазов відхилявся від запитань з приводу його участи в засуджуванні академіка Сахарова, який є також лавреатом премії Нобеля 1975 року З того часу представники комуністичних країн старалися не появлятися на церемоніях вручення премій, а совєтська преса всі ці 10 років практично не заторкувала нобелівську тему. Становище різко змінилося з нагородженням Чазова, про що совєтські газети писали на видних місцях.

Вперше за десять років на церемонії був присутній совєтський амбасадор Дмітрій Полянскій, а також амбасадори інших країн Східньої Европи. Від участи в церемонії відмовилися амбасадори ЗСА, Англії і Західньої Німеччини.

Як відомо, західньонімецький канцлер Гельмут Коль і дев'ять інших лідерів европейських християнсько-демократичних партій звернулися до комісії Нобеля з листом, в якому заклинали не запрошувати Чазова на церемонію.

Директор шведського Нобелівського інституту Якоб Свердруп заявив, що комісії „незручно", що вона не знала раніше про ту ролю, яку Чазов відіграв у кампанії проти академіка Сахарова.

ТАСС повідомив про здоров'я А. Сахарова

Москва. — Вперше в цьому році совєтське пресове аґентство ТАСС повідомило про стан здоров'я академіка Андрея Сахарова. В рапорті ТАСС сказано, що недавнє медичне бадання, проведене в шпиталі в Ґорькому, показало, що в організмі А. Сахарова не спостерігаються ніякі неґативні процеси, крім тих, що зв'язані з його віком.

ТАСС повідомив також, що академік Сахаров „дуже уважно стежить за своїм здоров'ям і скрупульозно дотримується приписаного йому режиму" і приймання лікарств.

У повідомленні наводиться запис, що його А. Сахаров зробив у книзі відгуків лікарні в Ґорькому: „Я не маю скарг щодо працівників шпиталю. Я хочу подякувати за турботу і увагу, виявлені до мене лікарем Аміньєвою і медичними сестрами".

ТАСС назвав повідомлення в західній пресі про стан здоров'я академіка Сахарова „злосливою політичною спекуляцією, що задовольняє тих політиків, які хочуть бачити факти лише в світлі, що відповідає їх цілям".

Рапорт ТАСС суперечить даним, одержаним від членів родини академіка Сахарова в Римі. Вони твердять, що академік перебуває в тяжкому стані, спричиненому недавньою голодівкою протесту.

У СВІТІ

СІМ АЗІЙСЬКИХ КРАЇН зорганізували асоціяцію реґіональної співпраці і при тому зобов'язалися не втручатися у внутрішні справи одни одних. До цієї асоціяції входять: Індія, Банґлядеш, Пакістан, Непаль, Срі Лянка, Бутан і Мальдівес.

КОНСЕРВАТИВНА І комуністична партії греків причинились до нової кризи на Кипрі і розписання нових парляментарних виборів. Обидві названі партії категорично відкинули пропозицію президента Спіроса Кіпріяну про те, щоб уряд розпочав нові розмови з лідерами турецької меншости про полагодження спорів і створення одного уряду і одного парляменту для цілого острова, який адміністративно поділений від 1974 року на грецьку і турецьку частини. Очевидно, соціялістичний уряд Греції прем'єр-міністра Андреаса Папандреу підтримав радикальне становище греків.

НА ПРОХАННЯ НІКАРАҐУАНСЬКИХ сандіністів центральноамериканські держави, які творять групу Контадора, завданням якої є змагатися за мирне полагодження гострих проблем в Центральній Америці, відложили на п'ять місяців переговори. Речники Нікараґуа звернули увагу, що якраз тепер відбуваються чи вже відбулися вибори в багатьох країнах Центральної Америки, зокрема в Ґватемалі, Гондурасі, Коста Ріка, Колюмбія та інших і тепер годі передбачити, яка буде політика тих країн в недалекому майбутньому.

ЄЛЄНА БОННЕР, дружина академіка Андрея Сахарова, яка в неділю, 8-го грудня ц.р., прибула до Ню Йорку, а потім продовжувала лет до Бостону, намагалася телефонічно пов'язатися із чоловіком, але її заходи були даремні. Єфрем Янкелєвіч, зять Є. Боннер, заявив кореспондентам, що він буде пробувати дістати сполучення в чергових днях, але він не є певний чи совєтські „телефоністи" дозволять на розмову Боннер із Сахаровим.

СУД В АРҐЕНТИНІ ВИЗНАВ КОЛИШНІХ ЧЛЕНІВ ХУНТИ ВИННИМИ

Буенос Айрес, Арґентина. — Цивільний суд в Арґентині засудив п'ятьох колишніх високих членів військової хунти, між ними двох президентів, на довгі реченці тюрми. Ген. Хорґе Віделя, президента держави після першого перебрання влади хунти після повалення влади Ізабели Мартінез Перон, отримав вирок досмертної в'язниці, а другий президент ген. Роберто Едуардо Віоля був засуджений на 17 років тюрми. Їхні найближчі співробітники, яким закидували свідки і прокуратура масове вбивство політичних противників і зникнення без вістей понад 9,000 осіб за час їхнього владування, також отримали високі виміни кари. Адмірал Еміліо Массера був посланий на дожиття, а адмірал Армандо Лябрусчіні отримав вісім років тюрми.

Процес над колишніми членами військової хунти високої ранги, був першим такого роду процесом в Латинській Америці, де підсудними були члени уряду, які наказували фізично осувати своїх противників тільки задля того, щоб якнайдовше втриматись при владі. Прокуратор заявив під час процесу, що спосіб брутальної поведінки керівників хунти викликає огиду в багатьох латиноамериканців до військовиків, які дозволили собі на таке нечуване досі порушення прав людини в країні, якою вони керували.

Політичні спостерігачі, які від самого початку слідкують за перебігом процесу в Буенос Айресі кажуть, що суд над військовиками і доказані ім злочини матиме відгук також в сусідніх країнах Латинської Америки, зокрема в Чіле, Ель Сальвадорі, Ґватемалі та багатьох інших. Також нікараґуанські сандіністи пропаґандивно використовують процес в Арґентині для своїх брудних цілей, атакуючи „капіталістичну перекупну систему, яка поширилася також на військо".

Не зважаючи на деякі заколоти в Арґентині, вибухи бомб, демонстрації, погрози тощо, діючий президент Арґентини Рауль Альфонсін зніс проголошений 45 днів тому вийнятковий стан в країні і привернув усі права для громадян тієї країни.

Усі засуджені будуть позбавлені військових ранг і пенсій з міністерства оборони. Адвокати підсудних заявили, що вони плянують внести апеляцію проти засуду до найвищого суду Арґентини.

Суд повинен розглянути ще 1,700 випадків злочинности військовиків, які належали до провідної верстви хунти і принаймні 400 інших дрібніших закидів проти військових старшин.

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД лідерами республіканців у Конгресі, президент Роналд Реґен висловив побоювання, що обидві програми зменшення бюджетних видатків (Сенату і Палати Репрезентантів) можуть привести до обмеження сум, виділених Пентаґонові, що загрожувало б інтересам крайової безпеки. Якщо буде прийнято компромісове рішення, яке має на меті довести до нуля дефіцит бюджету до 1991 року, це може означати, що зменшення в однаковій мірі заторкнуть як оборонні так і інші ділянки видатків. Речник Білого Дому Леррі Спікс заявив: „Президент надіється, що Конґрес, приймаючи рішення, поставить все таки на перше місце крайову безпеку".

ВИЙШЛА З ДРУКУ книжка „Політика", яку написав посадник Ню Йорку Едвард Кач у співавторстві з його пресовим секретарем Вілліямом Рочем. Це друга книга Е. Кача. Перша під назвою „Посадник" вийшла два роки тому і мала великий успіх. У новій книзі, як і в попередній, Е. Кач розповідає про своє життя і діяльність на політичній сцені. На пресовій конференції Е. Кач так і сказав про свою нову книгу: „Про що вона? Про те, як досягнути успіху на політичній арені".

У ПРИМІЩЕННІ ШТАБ-КВАРТИРИ поліційного управління Ню Йорку відбулись публічні переслухання про підвищення проїзної оплати в нюйоркських автобусах, підземці і приміських поїздах. Згідно з законом, такі переслухання повинні відбуватися кожного разу, коли обговорюється питання про підвищення проїзної оплати. Всі без виключення виступаючі говорили про поганий стан підземки. Плянується з 1-го січня підвищити проїзну оплату в підземці і автобусах з 90 центів до 1 доляра, збільшити на 25 центів оплату за проїзд через міські мости і підняти на 10-11 відсотків ціну квитків у приміських поїздах. Члени ради транспортового управління Ню Йорку проведуть 13-го грудня ще одну нараду, щоб остаточно вирішити справу про оплату за проїзд в новому році.

У БАЛТИМОРІ ФЕДЕРАЛЬНИЙ суддя Джозеф Янг засудив до двох років тюремного ув'язнення колишнього співробітника військово-морської розвідки ЗСА 40-річного Семюела Лорінга Моррісона, якого визнали винним у передачі іноземній державі інформації, що стосується крайової безпеки ЗСА, а також у зберіганні урядових документів. С. Моррісон не заперечував, що передав редакції англійського журналу фотографію совєтського військового корабля, який будується в Новоросійську, зроблену з американського розвідчого сателіта. Як твердив адвокат, Моррісон зробив це для того, щоб привернути увагу світу до військових приготувань Совєтського Союзу.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ та їх союзники мають намір запропонувати Совєтському Союзові та іншим країнам Варшавського Пакту зменшити кількість американських військ у Західній Европі і совєтських у Східній. Мова йде про звичайні, ненуклеарні, сили. Переговори про таке зменшення відбуваються у Відні вже 12 років, але сторони й досі не прийшли до будь-якого рішення. НАТО має намір виступити тепер зі своєю пропозицією, щоб зрушити переговори з мертвої точки.

ЄЛЄНА БОННЕР, ЖІНКА академіка Андрея Сахарова, прибула до Бостону, де проживають її діти і мама. Перед вилетом з Італії вона відбула розмову з Папою Іваном Павлом II. Про це повідомив представник Ватикану, не навівши ніяких подробиць розмови.

ФЕДЕРАЛЬНЕ БЮРО трудової статистики повідомило, що вперше за 11 років кількість працюючих в Ню Йорку перевищила 3 мільйони осіб. Кількість безробітних в Ню Йорку становить 7,3 відсотка від загальної кількости працюючих. Це найнижча цифра з 1974 року. В листопаді минулого року в місті було 7,9 відсотка безробітних. За останній місяць кількість безробітних зменшилася на 1,1 відсотка.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Тісний союз ЗСА і Британії

У четвер, 5-го грудня 1985 року американський секретар оборони Каспер Вайнберґер і британський міністер того самого ресорту Майкел Ґізелтайм підписали договір, за яким Британія приступила до спільних з Америкою дослідів над винайденням протиракетної зброї з космічного простору. Каспер Вайнберґер ще в березні цього року запропонував членським державам Атлантійського бльоку (НАТО) приступити до спільного з Америкою реалізування цього проєкту, але не знайшов прихильного відгуку спершу через брак довір'я у можливість взагалі знайти таку протиракетну зброю, яка внеможливили б атомову атаку, та згодом з уваги на рішучу опозицію Совєтського Союзу. Як відомо, Міхаїл Ґорбачов від самого початку свого приходу до влади у березні цього року узалежнював будь-яку редукцію арсеналу зброї, зокрема щодо ракет, стаціонованих у Східній Німеччині й Чехо-Словаччині, від відмови Америки від цього свого проєкту так званої „зоряної війни". Члени НАТО погодилися на розташування на їхній території американських ракет типу Першінґа — всупереч рішучим протестам Москви — але не захотіли пристати до спільного з Америкою здійснювання — фантастичного, як їм здавалося, — проєкту „зоряної війни".

Тепер перша Великобританія доказала, що вона не звертає уваги на шантажі збоку СССР та затіснює свій союз з Америкою спілкою у даному проєкті.

Британський прем'єр Марґарет Тачер, яка була присутня при підписанні цього договору у Лондоні, старалася осягнути від Америки якнайбільше замовлення в англійських промислових фірмах. За газетними вістками, Уряд ЗСА відмовився ґарантувати цій країні, що з призначеного на реалізування того протиракетного оборонного проєкту 26-ох більйонів дол. британський промисел дістане півтора більйона. Проте коло 30 різних британських фірм братимуть участь у здійснюванні цього проєкту — з величезними грошовими зисками для себе, тобто з користю для затруднення робітників у Великобританії.

Затіснення британсько-американського союзу має також своє особливе повчальне історичне значення. Англія володіла над дев'ятьма колоніями (стейтами) у східній частині Америки, немилосердно використовуючи їх. У реакції проголошено принцип „нема податків без репрезентації" і поведено визвольну війну, в якій Джордж Вашінґтон був головнокомандуючим проти англійських військ. Але вже в Першій світовій війні Англія стала союзником Америки і в Другій світовій війні саме з Англії Д.Д. Айзенгавер повів наступ проти опанованої гітлерівськими військами території Франції та перевів висад у Нормандії (другий фронт). Це зрештою, не єдиний у всесвітній війні випадок, що вчорашній ворог став завтра союзником і приятелем. Японія знищила американську морську фльоту своїм підступним налетом на Перл Гарбор 7-го грудня 1941 року. Сьогодні Японія є близьким союзником Америки. Америка взяла участь у Другій світовій війні проти Третього Райху Адольфа Гітлера і перерішила ту війну у користь альянтів та довела до розгрому гітлерівської імперії. Сьогодні Німецька Федеративна Республіка (Західня Німеччина) є стрижнем військової сили західнього бльоку НАТО. Так само колишній ворог Америки Італія за правління Беніта Муссоліні є важливим членом НАТО з американськими військовими базами.

Це для української визвольної проблематики повчальні актуальні приклади. Бо гасло „віри у власні сили" дуже гарне, але у практиці проблематичне. Власна сила народу найперша передумова успіху кожного визвольного зриву, але це не єдина передумова. У нашому, українському випадку державницьке визволення України імперативно вимагає створення одного фронту всіх поневолених большевиками країн чи народів, у першій мірі — вимагає спільного фронту з Польщею. Це Прометеївська концепція, в якій вміщається політична мудрість гетьмана Івана Виговського і його генерального писаря Івана Немирича, авторів Гадяцького договору з 1658 року. Той договір провалився з вини Польщі. З вини Польщі провалився також Варшавський договір, популярно званий договором Симона Петлюри й Юзефа Пілсудського з 1921 року. Текст цього договору (конвенції) був тут поганий, але концепція була правильна. Концепція польсько-українського союзу по нинішній день непопулярна по обох сторонах. Українці краще вже розуміють її, хоч ще не стовідсотково, але по польському боці розуміє її лише інтелектуальна еліта з-посеред професури й публіцистики. Сумно, але правдиво. А проте старинні римляни не задарма викували правду: „Історія є вчителькою життя". Повинна бути вчителькою, повинна навчити мудрости.

Той хто не вчиться на прецедентах всесвітньої і власної історії той не веде політики, тільки підготовляє власну прогру.

Ф. Любинецька

ПЛАСТ І ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Узявши ро рук останнє число „Вістей із Сарселю" за вересень 1985, не один із не-пластунів запитає, що воно таке значить: ламаний неоднобічний чотирикутник, перетканий поздовж ледве зарисованими лініями і перетканий впоперек трьома грубими лініями. Під тим знаком напис: Емблема Куреня, „Ті, що греблі рвуть" 2-ий Курінь У.П.С. — ок. Фундатор-меценат УЕУ — дол. 14,165, —

Постає питання: чому саме редактор „Вістей зі Сарселю" помістив на першому місці жертводавців саме цей Курінь. Чи з огляду тільки на зібрану поміж своїми членами суму грошей, чи може треба нам ще й заглянути в минуле, до історії постання „Акції НТШ — Сарсель-ЕУ...?

Це був рік 1947, як на загальних зборах НТШ в Мюнхені вперше постала думка видати Енциклопедію Українознавства. Думку цю висунув один із найвидатніших наших сучасних науковців проф. Володимир Кубійович. На зборах НТШ, у 1948 році, в таборі переміщених осіб, які відбулись у Берхтесґадені, він предклав вже плян видання ЕУ. Вістка про те швидко перенеслась поміж мешканцями табору, викликаючи різні коментарі. „Це якісь мрійники, які 'ходять по хмарах' і не бачать дійсности. Ми, люди висунуті із нормального русла життя, стоїмо на хиткому ґрунті тимчасовости в очікуванні великого невідомого... а ці 'фантасти' мріють про видавання енциклопедії..."

Але деколи „мрії" стають дійсністю!

Починаючи із 1949 року в нас вже на руках були перші томи загальної ЕУ за редакцією проф. Володимира Кубійовича і проф. Зенона Кузелі. Видання появилось в пластовому видавництві „Молоде Життя", що його душею був відомий пластовий провідник і редактор пластових видань д-р Атанас Фіґоль.

У вступному слові до I тому ЕУ читаємо: „...Незаможність сучасної еміґрації і постійні мандрівки зумовлюють стан, за якого ми не можемо дбати про бібліотеки. Низку підручників мусить заступити нам одна книга, яка давала б суму знань про Україну... Рідна книжка має єднати нас з Рідними землями... Енциклопедія Українознавства важлива і з погляду пропаґанди українського імени за кордоном. Зустріч з чужинцями спонукує кожного з нас інформувати їх про нашу країну... Енциклопедія Українознавства — це до певної міри справа нашого національного престижу, показ нашої вартости перед культурним світом..." (ЕУ т.І стр. 5).

Але скоро справа дальшого видавання ЕУ стала ускладнюватись у зв'язку із масовою еміґрацією у заморські країни. Стала актуальною справа і перенесення редакції ЕУ з Мюнхену. За видатною допомогою архиєпископа Владики Івана Бучка вдалось вже з початком 1950 років зорганізувати новий український науковий осередок у Сарсело біля Парижу, куди переселилась реакція ЕУ на чолі з головним її редактором проф. Володимиром Кубійовичем.

Улаштування редакції у новому приміщенні, роз'їзд у різні країни найближчих співробітників ЕУ, пристосовування до нових умов життя, (підшукування праці, щоб могти самому прожити, виживити свої родини, післати до школи дітей, а без знання мови даної країни можна було тільки найти найнижчу фізичну працю), — відбилося і на редакції і на кольпортажі перших книжок ЕУ, що мало свій вплив і на фінанси ЕУ.

Писав д-р Микола Шлемкевич... „Посилаю Вам, 30 прим. І-ї книжки і 10 прим. ІІ-ї книжки ЕУ... В Чикаґо, Ньюарку і т.п. не пішла енциклопедія. Тепер і Ви стверджуєте те саме..." (Лист д-ра М. Шлемкевича з Елізабет, ЗСА до інж. Е.К. в Дітройті 16-го лютого 1950 р.)

А все ж таки праця над ЕУ не перервалась. І вже в 1955 році в нас на руках І том Енциклопедії Українознавства, словникова частина.

У яких тяжких умовах довелось редакції у Сарселі працювати ми довідалися аж пізніше. Якось загостила до Дітройту відвідати своїх знайомих з давніших років Оксана Дучимінська. Зайшла вона і до мене.

Розказувала Оксана:

— Ви не маєте уяви, в яких умовах доводиться працювати нашим науковцям у Сарселі. Я там була і бачила їхнє життя. Будинок старий, потребує постійних направок, майже неможливо його огріти, всі працюють у плащах, немає в будинку теплої води... Їх направду треба подивляти за їхню відданість, а навіть одержимість у праці..."

І неначе доповненням до її розповіді був лист д-ра Атанаса Фіґоля до д-ра С. Парфанович „...Нав'язую до нашої останньої зустрічі в Сарселі під час Вашої мандрівки по 'старій Европі'... Ото справа виглядає там досі безнадійно. Адміністрація дому 'з'їла' понад 2,000 дол. призначених на інші цілі, передусім з ЕУ. Ці фонди мусять бути повернені в найближчому часі. Старання і організація фондів для переведення конечного ремонту будинку, дотепер без будьякого ефекту...Очевидно було б ідеально, коли б Ви як наочний свідок відносин в Сарселі, мали можливість виступити і порушити цю справу на з'їзді лікарів, що має відбутись в найближчих днях в Детройті... Серед лікарів ми маємо цілий ряд наших великих приятелів і жертводавців..." (лист із 6-го травня 1962 р.)

У тому приблизно часі допомогу Сарселеві взяв у свої руки Пласт. Використовуючи цю обставину, що відбувалась в Торонто Велика Рада Сеніорату і Конференція матірніх Куренів сеніорів, ініціятивна група Куреня „Ті, що греблі рвуть" за почином пластової сеніорки Кекилії-Цьопи Паліїв „прорвала греблю" недоцінювання такого твору, яким є Енциклопедія Українознавства, видавана на поселеннях за умов вільної думки, коли в Україні українська наука не може себе в правдивому насвітленні виявити. Ця ж група пластунок перевела на великому зібранні пластунів таку резолюцію: „Об'єднання Українського Пластового Сеніорату у 50-ліття Пласту, як вияв своєї позитивної

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Яр. Климовський

Про Казахстан і Львів

Заки сказати декілька слів про Авторський вечір Уляни Любович, слід відмітити, що в час коли в нашому місті Літературно-Мистецький Клюб щораз то менше проявляє свою діяльність, наше метке, з ініціятивою жіноцтво дуже часто „виручає його з біди"; в цьому випадку Округа Союзу Українок наспіл з Українським Освітньо-Культурним Центром.

Пишучи про авторські чи літературні вечори, пригадується Львів.

У Львові, пише в своїх споминах Кость Паньківський, „ЛМ Клюб став місцем зустрічі інтелектуального світу — тут відбувались лекції-доповіді, музичні вечорі, а теж невеличкі сценічні виступи...

Не диво, бо в рамках ЛМ Клюбу було аж п'ять окремих Спілок — письменників, журналістів, музик, акторів й образотворчих мистців.

Від себе скажу, що я залюбки заходив до ЛМ Клюбу у Львові чи то на славні „літературні суди", чи на вистави „Камерної Сценки" під мистецьким керівництвом Володимира Шашаровського, чи на інші мистецькі імпрези.

Спрагнена добрих імпрез постійна філядельфійська публіка вправді не має тих вимог, що їх мала свого часу у Львові, але положення рятує УОК Центр, спонзоруючи кращі мистецькі імпрези і згадане вже наше жіноцтво.

• • •

Цей вечір, що ним керувала Віра Кліш, відбувся у неділю, 17-го листопада, в т. зв. червоній залі УОК Центру.

Біографічні дані з акцентом на письменницьку творчість Уляни Любович та індивідуальні риси подала відома поетка Марта Тарнавська. Між іншим згадала, яких то авторів рекомендувала їй письменниця, наприклад, крім інших, поручала спогади Антуана. Тут слід сказати, що треба добре нишпорити по бібліотеках, щоб знати, що світової слави режисер, театром якого захоплювалася Леся Українка, крім фейлетонів на театральні теми („Інформації") писав ще блискучі формою спогади.

Уляна Любович прочитала короткометражну розповідь про Пашу Коп'єйкіну з її книжки „Розкажу вам про Казахстан".

Не будемо ширше розписуватись про вальори цієї розповіді, бо ті всі, що цікавляться нашою літературою у вільному світі з приємністю пригадали собі прочитане, вкажемо тільки на подачу слова письменниці включно до логічних акцентів й інтонації та видержання павз.

Відрадним явищем є те, що книжкою Любович не без причини захопився Стефан Курилло, який у Лондонських „Вядомосьцях літерацкіх" помістив обширний відгук на книжку Уляни Любович.

Текст розпростертий майже на цілу сторінку журналу (14 х 20) назвав „Оповесьць о Казахстанє". Автор, згадавши у вступі про появу декількох „автентичних архитворів", зараз же після цього каже: „Вже давно хотів я написати про українську книжку на цю тему, що корисно вирізняється з мартирологічного письменства". Чи не приємно таке прочитати?

Уляна Любович, знаючи психіку читача, щоб його не держати в напрузі аж до перевтоми, серйозно переплела веселим — прочитала „Конкурс", що його написала, будучи ще студенткою. У тому часі в одному з наших жіночих журналів був розписаний конкурс — написати на тему, яким повинен бути чоловік у подружжі. Велике почуття гумору допомогло письменниці збудувати цей мікротвір так, що він став упритул до правди життя, що в письменстві є, як кажуть на вагу золота". Це саме можна сказати про „Вперше їду сама поїздом".

Майстром опису показалась Любович у „Вулицями Львова", як також у нарисі „Нога порога рідного шукає".

З цього останнього аж проситься навести деякі місця, що їх я собі занотував. Хоч вирвані слова з цілости не дають повного образу і не створюють належного враження.

Опустіле лемківське село малює письменниця наче штрихами.

„Над Команчею — „Попів Верх" з м'якими заглибинами, вологими від дощу. Накошена трава обгортає мандрівника по пояс... Зарослі травою сліди розвалених, майже зрівняних з землею хат. Здичавілі дерева. Розрослі кущі порічок. Бур'яни. Людей нема, але наче б щось з них зосталося. У гущавині шелест. Наче б щось порушилося. Стає моторошно. Досі мені не було страшно, але від цього мертвого села дише смертю".

А вже вершком усього є етюд „Зближався вечір", це прямо поезія в прозі.

„Піч, яка від ранку видмухувала клуби диму, тепер наче насичений змій, заспокоювалася... Чад десь принишк, засівся по кутках і закамарках. Морозні узори квітів на вікнах порожевіли. Знак, що сонце готовилося заходити...

З черги опис, що діялося надворі:

„Дзвеніла тиша. Дими, прямуючи в небо, наче б застигли у безрусі. Зближався вечір. Світ затримував віддих, ставав нерухомим. Не кружляв у космічних

(Закінчення на стор. 4)

Юрій Р. Рибак

ПРО АНАНАС І ЩЕ ДЕЩО

Мабуть, що тубільці гористих частин Бразилії вперше приручили овоч, який назвали „нана", цебто чудовий овоч. Еспанці це перейняли і так постала назва ананас, що одержала теж латинську назву „ananas comosus", який належить до родини бромелії, що походить від імени Оляфа Бромеля, шведського ботаніка XУII сторіччя. Це запашний м'ясистий овоч, що нагадує велику шишку з колючою лушпиною і листом форми меча і, здається, цей вигляд спонукав іншу назву а саме: pineapple, цебто соснове яблуко. Але це ще не все, бо коли Христофер Колюмб відкрив острів Ґваделюпа, зустрівся з назвою „піня де індес", цебто сосною Індій.

Зчасом ананас поширився з Бразилії на тропічні частини Азії, Африки та західні Індії, де у 1751 році на острові Барбадос (герб держави: тризуб) Джордж Вашінгтон признав, що ананас йому смакував найкраще із усіх тропічних овочів. Ніхто цього нині не реклямує, бо споживачі самі переконались про смак і прикмети ананаса. І хоча він швидко не псується, бо можна його переховувати деякий час у холодільні, найкращу якість він осягає тоді, коли дозріває на місці. Тому саме коло 90 відсотків ананаса консервують у пушки, що своєю грошовою вартістю поступає лише персикам.

Вистачить по крамницях зацікавитись наліпками звідки ананас походить, а тоді можна прийти до висновку, що це саме країни, які теж продукують цукрову трощу. Наступила, одначе, велика криза для продуцентів цукру, бо світ наситився солодким. Ціни падуть і країни прямо змушені обмежувати свою продукцію. У тому самому часі ананас стає популярнішим та логічно, що його площа вирощування збільшається коштом цукрової трощі. Ось цікавий приклад на це, як новий попит може змінювати аґрарну структуру, що перетривала століттями.

Із деяких рішальних моментів у споживанні ананаса, поза межами місць вирощування, можна б згадати консервування, скорий транспорт і відповідну рекляму, що вміє переконати споживача про діяльність, як і виробити в ньому новий смак. При закупі слід переконатись, щоб спід овоча не був гнилий, він повинен бути відносно тяжкий, вільний від м'яких місць, побажаний колір — золото-помаранчевий, як і те, що лист можна відривати без зусилля. При тому згадаймо, що з волокон листів філіппінці ткають особливо тонке полотно — батист.

Американці їдять свіжі ананаси як частину салати чи овочевого коктейлу. Можна його теж подибати у мороженому, желятині, напитках, печиві тощо. Консервовані ананаси появляються у різних формах, як дуже популярні кружки, окремі куски та зовсім роздушений овоч, а для любителів сиру ананас має свою несподіванку:..

Він має теж свої віджи вчі прикмети, бо вітаміни Це допомагають у формуванні зубів і костей, як теж сприяють гоєнні ран; знову ж вітаміни Бе потрібні для нормального росту дітей, посилюють апетит і використання спожитого харчу. У Пуерто Ріко ананасовий сік дають пити дітям, коли підозрівають у них глисти.

Але залишім медицину і перенесімся у світ, що може нас дещо розвеселити, або бодай впровадити у добрий настрій, а зовсім певно погасити спрагу. І тут не можна проминути дуже популярного на островах Караїбського моря напитку „піня коляда" (у дослівному перекладі це проціджений ананас). У ЗСА називають цей напиток твердим „Н" Піна Коляда, де крім ананасового соку, додають кокосовий крем, цукор і рум. Одначе на островах смак піні коляди зміняється, бо кожний додає свої особливі аромати. Є теж велика різниця між природними складовими частинами, а уже готовими у пушці, що, до речі поширилось у ЗСА; але напиток піні коляди має один позитив, можна його пити без алькоголю.

А тепер дещо з історичного матеріялу. Винахідником цього напитку є Сан Хуан — столиця Пуерто Ріко. Одначе коли воно сталося — це спірне питання. Одні твердять, що це було у

(Закінчення на стор. 4)

Ірена Ванчицька

АРОМАТ КАВИ

II.

— Податок — це не важливе, це опісля, а зараз мені треба дати четвертину зі згаданої суми на завдаток і я хочу просити тебе позичити хоча десять тисяч — відповів.

— Де взяти мені стільки грошей? — журилася Віра, але таки позичила в банку і брала додаткову працю, щоб сплачувати борг і щоби син міг мешкати в багатій підміській околиці.

Доня Мелася не мала дітей, зате вона з чоловіком любила подорожувати. Де вони не були — в Европі, Південній Америці, Африці, Японії, а зараз вибираються до Нової Ґвінеї і донька просила маму перебути місяць у їхній вигідній, чудовій хаті і припильнувати котика Мурочку.

— Де знайдеться краще місце на відпочинок? Город, недалеко великий парк і річечка, як на Україні — захвалювала Мелася не сподіваючись, що мама запротестує.

— Цього року я їду на вакації до Гантеру — сказала Віра рішучо.

— Я хочу буте між людьми, жити своїм-життям, а котика віддайте до клініки звірят.

Діти тільки здвигали раменами, що сталося мамі, чепуриться, скуповує ґадеробу, а як побачили її у зграбній спортовій суконці, то Мелася аж руками сплеснула, така молода і струнка виглядала їхня мати.

• • •

У Гантері у пансіоні „Ксеня", пригадався Вірі рідний край і щаслива молодість. Час минав швидко і приємно, бо товариство було цікаве і дібране, а харч знаменитий.

— Чи є щось смачніше як добра кава і пампушки з рожею? — запитала сусідка при столі у приватній їдальні, залитій сонцем і наповненій запахом живиці.

— Таку каву вміли варити тільки наші бабці - їмості, — відповіла друга.

— Послухайте історію моєї бабуні, а тоді зрозумієте що пережила вона, найліпша господиня на ціле Підгір'я, — вмішався в розмову сивавий, елегантно зодягнений пан, якого всі кликали Леонідом.

— Це було в тих часах золотої цісарської доби, коли люди не зазнали злоби, зависти, страху. Чи уявляєте метушню і приготування на приходстві у мого дідуня, у зв'язку з візитацією станиславівського Єпископа Андрея Шептицького. Бабуня була відомою господинею в цілій околиці, а кава була її спеціяльністю. Купувала зелену турецьку, сама палила, молола і парила її. Таку каву і добірне печиво думала подати після виставної вечері. Яке було здивування і розчарування, коли канцлер Єпископа Андрея сказав, що екселенція радо з'їв би на вечерю гречану кашу з квасним молоком. Часто, опісля, згадувала бабуня цю подію і розказувала нам унукам, бо не могла зрозуміти як такий пан, граф, магнат проміняв таку каву за квасне молоко.

І поплили спомини про Митрополита Андрея, великого мецената і опікуна знедоленого, поневоленого українського народу.

— Нас залишилося девятеро сиріт, коли батько польовий духовник УГА помер від тифу на Україні, — згадувала пані Катерина — всіх нас Митрополит посилав до шкіл, вивів у люди.

— А кільки мистців, студентів, політичних в'язнів користало з його щедрої допомоги!

— Допомагав вдовам і сиротам, хворим і немічним, бездомних і воєнних інвалідів мав у своїй постійній опіці.

Присутнім у їдальні забрало слів, щоб висказати всю велич цієї Людини, що стала українським Мойсеєм.

• • •

Був чудовий зоряний вечір. Місяць кидав срібне плетиво на темні гори, десь в далині журчала гірська річка, а сосни шуміли молитву Творцеві всесвіту.

Леонід і Віра сиділи на лавці біля пансіону і любувалися чаром ночі. Він оповідав їй про своє минуле.

Так був одружений, але по кількох роках дружина відійшла. Він навіть не дивувався, бо була значно молодша від нього. Не осуджував її зовсім.

— Це бачите у Старому краю було так прийнято, що жінка мусіла бути багато молодша від чоловіка, а тут не те — говорив.

— Тут за жінками стоїть мода, косметика, медицина — продовжувала розмову Віра.

— Тут ви ніколи жінці не вгадаєте років. Вбере високі закаблуки, коли низького росту, косметики прикрашують відцвілу молодість, а пластична операція змінить обличчя як захочеш. А коли на ясне волосся кольору льону зодягне капелюх — город квітів, тоді ніяк не повіриш, що цій дамі шість десяток з гаком.

— Ви забули згадати про чудові очі — озерця підтінені різними кольорами і уста пелюстки маку — жартував Леонід.

— Горе вам чоловікам, як ці чудові очі-озерця загорять вогнями і посиплються з них блискавки, а з уст макових-пелюсток поплине бурхливий потік нецензурних слів — докинула Віра.

Вони сміялися щиро і було так свобідно і мило, що Віра бажала, щоб цій настроєвій гірській ночі не було кінця.

• • •

Сірі поранкові сутінки закрадалися до почекальні шпиталя св. Вінкентія. Рух і метушня та голосні розмови, здавалося, збудили Віру з чарівного сну. Увійшов лікар у білому плащі і приступив до неї з кубком гарячої запашної кави в руці, виправдуючися, що не мав часу в хаті на сніданок. Вона завмерла в очікуванні почути прикру вістку, та він лагідно торкнувся її рамени і сказав: „Ідіть пані додому, криза минула, все лихо позаду, пацієнт вижив".

Почувши таке, до Віри прийшло велике бажання впасти на коліна і дякувати Богові, лікареві і всім за рятунок найдорожчої людини, що так несподівано проти волі дітей і порад приятелів став їй найкращим другом в житті.

Кінець

„Чайка" ще раз у Лос Анджелесі — і „Прощай, Америко"

Використовуючи стратегічно-географічне положення та нашу українську південнокаліфорнійську, так би мовити, місію „зустрічати та прощати" гостей з-поза океану, а передусім з Австралії, ми радісно вітали та зі сумом прощали наших дорогих „Веселку" та „Чайку", які закінчили своє турне у нас успішно та велично.

Їхній виступ у нас був справді знаменним, про що свідчила заповнена простора авдиторія у Бурбенку та ті спонтанні оплески присутніх із повстанням з місць. Цей їхній концерт у нас був останнім концертом, прецизійно виконаним та фахово переданим зі всіма питомо-українськими нюансами, незалежно від того, що велика кількість учасників та учасниць були народженими або вихованими поза Україною.

Австралійський консул Бейзил Стіссі дякує та гратулює адміністраторові хору Петрові Кардашеві.

У великій мірі допоміг успіхам „Чайки" та „Веселки" формат їхнього репертуару, який був більше кольоритним та різнився від „давно обтесаних" форматів, які сягають своєю давниною ще до передвоєнних років. Нові або ще невідомі для більшости з нас композиції пісень, уведення композицій клясиків, зміна строїв чи одягів та окремі виступи солістів — це все давало глядачам щось нового, нову різноманітність і, як ми вже згадали раніше, професійність виконання та чисто та передання деталів композицій піднесли хор „Чайку" до професійних висот. Честь і признання усім учасникам „Чайки", а передусім їх хоровому диригентові маестрові Степану Коріневі.

Танцювальний ансамбль „Веселка" під фаховим керівництвом Наталії Тиравської, крім добірного репертуару, передав публіці чистоту та красу неспотвореного українського танцювального мистецтва, „обережно" ввівши в нього і легку модерністику, яка, одначе не тільки що не нарушила чистоти наших народних традиційних танцювальних „зворотів", але, на нашу думку, їх у великій мірі збагатила кращими формами. Керівник та хореограф Н. Тиравська та склад „Веселки" заслужено одержували спонтанні оплески присутніх, як щирий вияв признання за так фахово-захоплююче передання українських танків. І хоч дехто з наших австралійських мистців та мисткинь вважали свій виступ в Лос Анджелесі „найгіршим" через їхнє перевтомлення концертами по ЗСА і Канаді, одначе, для нас в Лос Анджелесі їхній виступ був бездоганним та виконаним на високому мистецькому рівні.

Після останньої дружньої зустрічі в ЗСА (зліва): Богдан Маланяк, Дмитро Пирогів, Марійка Шумська, маестро Степан Корінь, д-р Святополк Шумський, голова 259-го Відділу УНСоюзу інж. Августин Рудник та керівник „Веселки" Наталія Тиравська.

Концерт хору „Чайка", так би мовити, „укоронувався" австралійською народною піснею - балядою „Волсінг Матілда", яка викликала оплески, а це тому, що ця пісня відома усім учасникам боїв Другої світової війни над Пацифіком, включно з австралійським генеральним консулом Бейзил Стісі, який з дружиною Елізабет були присутні на концерті, захопилися обробкою народної пісні „Волсінг Матілди" та були дуже зворушені фаховістю передання та красою українського хорового і танцювального мистецтва своїх же австралійських горожан, більшість з яких виховані чи народжені в Австралії. І тому не дивно, що після закінчення концерту консул Бейзил Стісі, ввійшовши на сцену, щиро вітав своїх земляків, підкресливши великий вклад в скарбницю австралійської культури нових еміґрантів після Другої світової війни, включно з українцями, які особливо заманіфестували та маніфестують свою культурно-мистецьку спадщину, збагачуючи цим Австралію. Нам було приємно стежити за успіхом наших австралійських земляків, і ми раділи, що турне їхнє закінчилося ще однією перемогою. Доповнюючи наші замітки щодо концерту, ми не можемо ще раз не згадати професійних солістів — Ярослава Ліщинського, Валерія Ботте, як рівнож і вродливої, талановитої конферансьє Зіни Ботте, яка своє завдання виконала фахово та бездоганно. Концертовій піяністці Галі Кривенко, яка прибула на ці небуденні гастролі з Японії, наше щире признання і вдячність, тому що рідне українське мистецтво було для неї понад усе.

Українці ЗСА і Канади немов би повелінням інтуїції громадно, як ніколи, прибули на виступи наших австралійських земляків, що було унікальним явищем, знаючи до деякої міри наше тут збайдужіння до присутності на концертах та виступах наших мистецьких одиниць. Можливо це тому, що, як чуємо від багатьох, „воно завжди те ж саме" („овер енд овер") і так далі. Обмірковуючи уважно це питання ми віримо, що виступи наших мистців з Австралії будуть стимулом, щоб перевірити цей стан у нас і якщо потрібно, то, взявши приклад з наших „австралійців", зробити належні зміни концертових форматів, і тим відновити зацікавлення публіки. Подумаймо над тим і якщо уважатимемо доцільним, змінімо формати і наших концертів на взірець „Чайки" та „Веселки", які своїми виступами показали нам шлях.

Як ми вже згадали раніше, останній їхній концерт на землі Вашінґтона відбувся в Південній Каліфорнії, в неділю, 13-го жовтня, з найбільшим успіхом.

Після концерту громадянство і гості заповнили простору авдиторію церкви св. Андрія при дружній перекусці, вшановуючи дорогих гостей щирими словами признань та вдячности. Від української радіопрограми „Пісні України" та Громадського Комітету вітав автор цих рядків, особливо підкресливши велику місію, яку вони виконали своїм виступом в Об'єднаних Націях, першим таким виступом в історії того, хоч

(Закінчення на стор. 4)

У другу річницю смерти Христини Миськів

У другу річницю трагічної смерти студентки третього року психології Кольорадського університету, пластунки Христини Миськів, в суботу, 2-го листопада ц.р., в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., у присутності родини, приятелів і товаришок Покійної, о. парох М. Кучмяк відслужив Святу Літургію і Панахиду за спокій її душі.

В неділю, 3-го листопада, в день трагічної дати смерти Христини, на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в Бавнд Бруку було посвячено гарний мармуровий чорний пам'ятник поставлений родиною Дарією і Михайлом Миськівими.

Чин посвячення і Панахиду довершив о. М. Вівчар з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в супроводі дяка-диригента Михайла Добоша.

Згадуючи цю молоду і надійну 21-річну студентку — пластунку в другу річницю її смерти, яка загинула в автомобільній катастрофі 3-го листопада 1983 року, ми товариші і товаришки Покійної, з болем на серці згадуємо її як добру товаришку, приятельку і пластунку, що своєю несподіваною смертю значно прорідила нашу молодечу організацію Пласт.

Товаришки Покійної

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. дир. Осипа Ґарасимяка

складаю 25.00 долярів на Беатифікаційний Фонд Митрополита Шептицького.

Родині висловлюю глибоке співчуття.

Емілія САНОЦЬКА

Глибоко сумуємо з приводу смерти

ОЛЬГИ ПАВЛОВСЬКОЇ.

Щиро співчуваємо Дорогому Другові

ВАДИМУ ПАВЛОВСЬКОМУ в Його горі.

Замість квітів на могилу переказуємо даток 100 долярів у фонд УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК.

ОЛЕКСА ГОЛОВКО
НЕОНІЛА КОРДИШ-ГОЛОВКО

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього, у понеділок, 28-го жовтня 1985 р., о год. 9-ій ранку, ненадійно, помер

бл. п.

Микола Колянківський

уроджений 19-го червня 1912 р. у селі Пеніцях, Борщівського району в Україні.

З Його смертю припинилося видавання журналу „Ми і Світ" після 36-ти років існування.

Микола Колянківський закінчив Богословську Академію у Львові у 1936 р. Опісля працював журналістом. Був редактором газети „Час", а потім видавцем і редактором магазину „Ми і Світ".

Після приїзду до Канади з Франції у 1955 р. був редактором „Нашої Мети" і заложив першу українську комерційну ґалерію в Торонто. У 197[illegible] р. основував і збудував Музей сл. п. Василя Курилика у Ніагара Фолс і до останньої хвилини був його директором.

Писав фейлетони, гуморески й сатири під псевдом Точило. Видав кілька книжок, між ними монументальний альбом Василя Курилика п. н. „Страсті Христові".

Покійний осиротив дружину Ольгу і широкий круг Друзів і Приятелів.

Його мрією було забезпечити існування музею.

Всіх кому на серці добро музею і кому дорога пам'ять про його основника, проситься складати пожертви на W. Kurelek Art Collection, і висилати на адресу RR No. 2 QEW East Service Rd., Niagara Falls, Ont. L2E 6S5, Canada.

Управа Клюбу ім. Курилика

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що з волі Всевишнього в четвер, 28-го листопада 1985 р., в ранніх годинах по короткій недузі відійшла у Вічність, на 74-му році життя наша Найдорожча і Улюблена МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА СОФІЯ з ІВАСИКІВ РАКОВСЬКА

вдова по бл. п. Любомирові, учителеві в Жидачівщині, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 30-го листопада 1985 р. в церкві св. Покрови, Парма, Огайо. Похоронена на українському католицькому цвинтарі свв. апп. Петра і Павла біля могили мужа Любомира.

В тяжкій жалобі:

син — РОМАН Я. РАКОВСЬКИЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
внуки — КАТРУСЯ, ЛЮБЧИК, ДАНИЛКО
сестра — МАРІЯ ГАЛІЙ з чоловіком ІВАНОМ
брат — о. ОМЕЛЯН ІВАСИК з Родиною в Україні
сестрінка — МАРТА ДЕНИСЕНКО з чоловіком ЮРІЄМ і дітьми
сестрінок — ЮРІЙ ЛАШКЕВИЧ
свати — ПЕТРО І СТЕФАНІЯ БАЛАГУТРАКИ
Родини — РАКОВСЬКИХ, САВИЦЬКИХ, КОРИТКІВ, ПОХМУРСЬКИХ, КІНАХІВ
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді і Україні

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб, на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Марія Овчинник — $1,000 в п'ятнадцяту річницю смерти мужа бл. п. проф. д-ра МИХАЙЛА ОВЧИННИКА.

Марія Марусяк — $500 в пам'ять мужа бл. п. ОСИПА МАРУСЯКА, в другу річницю Його смерти.

Оксана і Юрій Мельникович — $250 у світлу пам'ять бл. п. ЕМІЛІЇ з ГАЛУЩИНСЬКИХ ДЕМ'ЯНЧУК.

Софія Незд — $200 у пам'ять і в двадцять другу річницю смерти чоловіка бл. п. д-ра МИКОЛИ НЕЗДА (Нездійминоги).

Д-р Євген і Ніля Стецькові — $200 замість квітів на могили бл. п. ВОЛОДИМИРА ДУШНИКА та бл. п. д-ра ВСЕВОЛОДА КОРИТНИКА.

Лідія і д-р Осип Оришкевичі - $100 в пам'ять довголітнього приятеля сл. п. ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО.

Сальвіна Іваницька — $50 в пам'ять матері св. п. ФЕЛІКСИ ДАНИЛІВСЬКОЇ.

Оксана Рак — $50 в пам'ять приятелів і добродіїв ФКУ св. п. ІРИНИ І МИРОСЛАВА КОЛТУНЮКІВ.

Мґр. Володимир і Марія Петришини — $50 в пам'ять бл. п. ТЕОДОРА ЕЛІЯШЕВСЬКОГО.

Василь Пелещук — $50, Округа УБСоюзу, Оля Папроцька — по $25, Петро і Христина Бойчук, Мирослава Чубата — по $20, о. Ярослав Шуст, Тарас Сливінський — по $15, Роман Волошин, Марія Іщишин, Мирон Литвин, Дарія Стахів — по $10, Осип Ґерич, Василь Ковач, Іван Лисий, Микола Максимюк, Василь Максимюк, Богдан Романів, д-р Михайло Снігурович, Дмитро Стець, Володимир Сусла, проф. Іван Телюк, Іван Федунь — по $5 в пам'ять сл. п. ЯРОСЛАВА ГУРИ.

Д-р Тарас й Іванна Ганушевські — $25 в пам'ять св. п. МАРІЇ ТАГРИН.

Ірина і Юрій Прокопишин — $25 замість квітів на могилу бл. п. ЯРОСЛАВА ПАЛАТАЙКА.

Д-р Семен й Ірена Дорощак — $25 в пам'ять св. п. д-ра ВСЕВОЛОДА КОРИТНИКА.

Осип Бадинський — $20 замість квітів на могилу бл. п. ВІРДЖІНІЇ ПАВЛІШ.

Ярослав і Ольга Дужі — $10 в пам'ять св. п. АННИ ГАНИШ.

Марія і Омелян Омецінські — $10 замість квітів на могилу бл. п. ОЛЕНИ МЕЛЕШКО МУДРОЇ.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померлих вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

У глибокому болю повідомляю, що мій Найдорожчий МУЖ

бл. п.

МИХАЙЛО ГАВРИЛЮК

народжений 20-го лютого 1920 р. в Золочеві, Зах. Україна, помер 24-го серпня 1985 р. у Віндзорі, Канада. Похорон відбувся з церкви свв. Володимира і Ольги у Віндзорі на Український Католицький Цвинтар.

Покійний Михайло полишив в смутку дружину Марію, дочку Лесю, сестру Іванку і брата Ігоря в Україні, брата Йосифа в Німеччині, кузинів Гриця Ільчина та Ганну Крутиголова з родинами в Монтреалі, Канада.

•

Цією дорогою складаю сердечну подяку Отцям за відправлення похоронних обрядів, Сестрам Служебницям і всім Знайомим в Канаді і Америці за щирі молитви, слова розради та моральної піддержки в мому горю.

Прошу ласкаво про щедрі молитви за душу мого Незабутнього мужа Михайла.

МАРІЯ — дружина

Ділимось сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 8-го грудня 1985 р., несподівано, відійшла у Вічність на 35-му році життя, наша Найдорожча й Улюблена ДОНЯ і СЕСТРА

бл. п.

ЛІДІЯ БОГДАН

ПАНАХИДА — в середу, 11-го грудня 1985 р., о год. 7.30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Іст 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН — в четвер, 12-го грудня 1985 р., о год. 9-та ранку ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в українській католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Gate of Heaven

Залишені в глибокому смутку і горю:

мама — ВІРА ШУЛЬ
сестра — ОКСАНА з мужем ВОЛОДИМИРОМ ПРОХОРЕНКОМ
брат — ЯРОСЛАВ ШУЛЬ
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Про ананас...

(Закінчення зі стор. 2)

1953 році у готелі Карібе Гілтон, інші подають рік 1963, а місце у барі старого міста Сан Хуан... Отже теж пуерторіканці визнають „наш" принцип подвійности!

У межах ЗСА велике значення у продукції ананаса мають Гаваї, де поруч цукрової трощі він став домінантним аґрарним продуктом. Наводимо це тому, що нова метода фінансової господарки, що її задумують впровадити, могла б коштувати гавайську аграрну індустрію 400 м[illegible]йонів долярів при чому були б теж великі додаткові втрати, бо гавайські аграрні продукти цупко повязуються із традицією і економічним розвоєм.

У загальному, не аналізуючи подробиць, суть проблеми в тому, що не можна до аґрарної одиниці примінювати строгий принцип промисловости, де, скажімо, продукція постає приміненням праці до матеріялу, у аґрарному бо секторі культурні рослини ростуть як вислід природних процесів. Теж про формування вартости жнив рішає радше кожночасна ринкова ціна, ніж кошти продукції. Цікаве, що про це ніхто не писав і все було засекречене... Остаточно з нових рахункових напрямних виключено ананас і цукор, що ростуть у тропічних смугах і цим фінансово урятовано Гаваї.

ДИКІ ОЛЕНІ І АНТИЛЬОПИ спроваджені до Тексасу з Азії будуть тепер великою небезпекою для „домашніх" оленів та інших живучих звірів в Тексасі, тому що вони розмножуються дуже скоро і при тому винищують поля призначені на пашу домашніх тварин. Дикі олені та антильопи, яких спровадили тексаські фармери для цікавости і для полювання, зуміли видістатися з призначених для них загород.

„Чайка"...

(Закінчення зі стор. 3)

і дещо хворого, одначе світового форуму. „І незалежно від того, чи ми народжені на Україні чи поза нею, та чи ми в Америці, Канаді чи Австралії, українська кров пульсує в наших жилах одним і тим самим ритмом, — українським ритмом".

Вітав і вручив китиці рож диригентові Степанові Коріневі, хореографові та балетмайстрові Наталії Тиравській, концертовій піяністці Галині Кривенко та талановитій конферансьє Зіні Ботте, адміністратор громадського комітету у Лос Анджелесі Богдан Маланяк. Від місцевого відділу УНСоюзу слова подяки і признання гостям та місцевим організаторам передав інж. Августин Рудник. Привітання від маестра Володимира Божика (недужого після автомобільного випадку в цей день) передав голова місцевого хору „Кобзар" Олександер Рівний. Привітання від Українського Культурного Центру в Лос Анджелесі виголосив голова УКО Богдан Стус, передавши при тім кожному та кожній з гостей примірники Ювілейної Книги УКО. Теплим привітом вітав гостей парох церкви св. Андрія о. митрат Степан Галик-Голутяк. Від гостей промовляли та дякували за щиру гостинність господарям диригент хору „Чайка" — Степан Корінь, керівник балету „Веселка" Наталія Тиравська, голова хору Славко Кутний, соліст — Ярослав Ліщинський та адміністратор Петро Кардаш. Присутні, вставши з місць, заспівали гостям „Многії літа", а гості, в свою чергу, вшанували господарів відспівавши многоліттство. Ще довго велися в авдиторії щирі та дружні бесіди, після чого гості були забрані до окремих господ на заслужений відпочинок. Протягом наступних двох днів відвідували вони розвагові славні місця а передусім „Дісні ленд", „Юніверсал студіо" та інші об'єкти їхніх зацікавлень, окремо зі своїми каліфорнійськими господарями.

Деякі наші австралійські гості залишилися в нас на довше та проводили дозвілля навіть і в Ляс Веґасі та сусідніх курортних місцевостях Палм Спрінґс та Десерт Ґат Спрінґс, де несподівано декілька днів тому ми та наш гість з хору „Чайка" П. Стефанів зустрілися знову з головою хору „Чайка" Славком Кутним та Ярославом Бойком. Це мало місце в люксусовім готелі „Сансет Ін" в Десерт Гот Спрінґс, власниками якого є наші культурно-громадські діячі з Лос Анджелесу п-во Слава і Володимир Стойки. Під час дружньої гутірки за вечерею ми мали змогу відчути рефлекси їхніх вражінь з турне по ЗСА і Канаді, які були взагальному позитивного характеру та свідчили про те, що наші громади в Америці і Канаді дали гостям з Австралії максимум гостинности, а також присутністю на концертах допомогли майже повністю покрити кошти їхньої подорожі, про що нам підкреслив і адміністратор хору (якого до речі, ми зустрінули в „Юніверсал студіо") Петро Кардаш. Загальний настрій наших австралійських гостей був веселий, відчувався тріюмф перемоги, тому що віжджаючи в далеку Америку і Канаду, вони не дуже були певні, що „доля їм готує", а тому готувалися на „несподіванки". Одначе, крім успіхів, які „послала їм добра доля", передбачених розчарувань вони не відчули, а натомість відчули, що, не зважаючи на нашу розпорошеність по окремих не раз і найбільш віддалених континентах та краïнах нашого поселення, де існують різниці культур та звичаїв, та різні обставини, ми кріпко „сполучені" отим невидимим „шовковим пря дивом", яке нас лучить та пов'язує племінно та національно як дітей однієї великої української родини. І незалежно від того, чи наші покоління народжені в Україні, Австралії, Америці, Канаді, чи в інших країнах, ми усі любимо Україну, наш народ та його традицій і культури.

Підсумовуючи і наші враження, можемо сміло ствердити про повний успіх і нашої першої „місії" зустріти та заопікуватися великою кількістю гостей з-поза нашого континенту, що, як бачимо, дає нам віру в можливість проведення з повним успіхом цього досить складного проєкту. Дружня співпраця поміж спонзорами — Українським Народним Союзом і Українським Комітетом Канади та місцевими громадськими комітетами та Управами поодиноких українських громад, включно з усіма нашими церквами, були запорукою успішного здійснення нашої „місії" — господарів. Наші австралійські гості задемонстрували перед міжнародною публікою українську тисячолітню культуру і мистецтво в найкращих його формах, навіть і в Об'єднаних Націях, а в українському середовищі дали пізнати себе як високоідейних та щирих українців, повних творчого оптимізму.

Ми прощали наших австралійських братів і сестер зі сльозами в очах та прохали їх відвідати нас знову.

Д-р Святополк Шумський

БЕЗДОМНІ ЛЮДИ, які є ментально хворі, матимуть нагоду лікуватись в психіятричних відділах у стейтових шпиталях.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Жіноча відбиванкова дружина УСВТ „Чорноморська Січ" розпочала новий сезон

У неділю, 3-го листопада ц.р., жіноча відбиванкова дружина „Ч.Січі" взяла участь в першому відбиванковому турнірі ЮСВБА, який відбувся в спортовій залі Бруклинського коледжу в Ню Йорку. Згідно з вислідами змагань турніру, „Ч.Січ" дійшла до фіналу, в якому зазнала поразки з АА-клясовим клюбом „Вінчаймс" I, вислідом 12:15, 8:15 і, таким чином, зайняла друге місце.

Вершок кінцевого показника табелі ігор турніру:

Вінчаймс В.К.І, Ню Йорк
УСВТ „Ч.СІЧ", Ню Джерзі
Вінчаймс В.К.ІІ, Ню Йорк
Парк Словп В.К., Ню Йорк.

У складі „Ч.Січі" виступали: С. Гейлі-Моравська, Ш. Файн, С. Лопатовська, М. Вашкевич, М. Коній, Д. Маркус, Е. Еліот, К. Друбель, Ю. Башир. Провідником і головним тренером дружини є Ігор Тафель, його асистентом-тренером — Роберт Чече.

В цьогорічньому сезоні жіноча дружина братиме участь в усіх основніших турнірах Відбиванкової Асоціяції Америки, як теж у першенствах відбиванкового району „Ґарден-Емпаєр", до якого входять організовані клюби з Ню Джерзі і Ню Йорку.

УСВТ „Ч.Січ" — Лівінгстон Лейзерс — 4:0

Цими змаганнями, що відбулися у неділю, 10-го листопада ц.р., на виїзді в Лівінгстоні Н.Дж., перша дружина розпочала серію виступів за чаші. Звітова зустріч пройшла за чашу Гарден Стейт Ліги трьох повітів — Юніон-Ессекс-Морріс. Не зважаючи на ослаблений склад нашої дружини, в якому через різні перешкоди бракувало А. Бакуна, Р. Павлюса, Сирчвела, Рубалевського і Сабн, „Січовики" виграли високим вислідом 4:0 і цим ввійшли до ругої рунди ігор за згадану чашу.

До перерви, не зважаючи на перевагу нашої дружини, вислід залишився 0:0. Щойно в другій половині наш напад „розкрутився", який завдяки досвідченому Сабрієві успішно закінчував перевагу дружини. Конто ґолів для „Ч.Січі" відкрив Хмілевський в 52-ій хвилині, який використав гарну подачу Сабрія. Дев'ять хвилин пізніше Сабрій з швидкої акції нашого нападу підніс вислід до 2:0. В 78-ій хвилині Хмілевський, знову з подачі Сабрія, здобув свого другого ґоля зустрічі 3:0. Остаточний вислід змагань встановив Сабрій в 82-ій хвилині. Склад „Ч Січі": Хамуляк, Ромійо, Чижович Ансальмо, Брієнза, Каміко, Хмілевський, Сабрій, д-р В. Бакун, Торій, Д. Бакун, Зулійо. Провідник Вол. Бакун.

У наступну неділю, „Ч. Січ" зустріне в цій серії клюб „Вашінґтон" С.К. на площі Фарчерс Ґров в Юніон.

УСО „Тризуб" — Факсчейс С.К. 9:0

УСО „Тризуб" — „Америка" С.К. 6:0

У двох чергових першенських змаганнях вищої дивізії Юнайтед Футбольної Ліги Пенсильванії перша дружина „Тризуба" здобула дві погромні перемоги: в неділю, 20-го жовтня ц.р. з клюбом „Факсчейс" 9:0 і 27-го жовтня ц.р. з футболістами найслабшого клюбу вищої дивізії „Америка" 6:0. Завдяки здобутим чотирьом точкам „Тризуб" змінив свою позицію лідера в показнику табелі ігор з 14:2 точками і 37:10 ґолями. Клюб „Факсчейс" досі був невигідним суперником нашої дружиним, з яким в більшості незаслужено наші футболісти програвали. Цим разом провідники дружини подбали про солідну підготову своїх змагунів, які повністю використали свою перевагу, здобувши цей високий вислід. Ведення 1:0 для „Тризуба" здобув Санторе, Сесак, подвоїв рахунок 2:0 і ще до перерви Т. Зілько встановив вислід 4:0. Після перерви Санторе здобув чергових два ґолі, Т. Зілько підніс вислід до 7:0 і 8:0 і, врешті, Фраст завершив останнім ґолем, яким встановив кінцевий рахунок 9:0.

В черговій зустрічі, що пройшла в неділю, 27-го жовтня ц.р., теж на площі „Тризуба", наші футболісти сподівано перемогли слабший клюб, що займає останнє місце в показнику табелі ігор „Америка" високим вислідом 6:0. Футболісти цього клюбу, не маючи нічого до втрати, завзято і холоднокровно боролися на грищі і навіть кількакратно загрожували нашому воротареві Прончакові, який, одначе, ефективно ліквідував усі небезпеки. Серію ґолів започаткував знову Санторе, що здобув перші два ґолі. Ще до перерви Сесак здобув 3:0. В другій половині Санторе своїм черговим „гет триком" підніс вислід до 4:0, Сесак в свою чергу-5:0 і остаточно А. Зілько встановив кінцевий вислід дня 6:0.

До закінчення осінньої рунди сезону нашим футболістам залишилося відбути одні змагання на виїзді з клюбом „Джермен Ґанґеріянс", після чого започаткуються ігри за аматорську чашу Америки. Склад першої дружини: Прончак, Біґальський, Козак, Т. Зілько, Ізабеля, Гарматій, Насер, Сесак, Фраст, А. Зілько, МекАлістер, Станько, Санторе. Провідник Михайло Юрчак.

Стан показника табелі ігор після цих змагань

	Точок	Ґолів
УСО „Тризуб"	14:2	37:10
С.К. „Данубія"	12:4	20:9
Джерм. Ганг. С.К.	11:5	9:4
Ерцгебірґе	10:6	11:8
Даз-Експо С.К.	9:7	11:4
Факсчейс С.К.	7:9	7:16
Інтер С.К.	6:10	9:10
Баєрн С.К.	4:12	8:17
Фенікс С.К.	4:12	5:19
Америка С.К.	2:14	5:23

(от)

Про Казахстан...

(Закінчення зі стор. 2)

просторах, не обертався кругом осі. Нічого не відбувалося, не ділялося. Світ тільки існував".

Або на мить думкою у Львові:

„Почерез оголене віття Єзуїтського парку, у червоних відблисках надвечірнього сонця, вимальовується святий Юр".

Твори Уляни Любович, це проза великого формату в змислі якости — багатством лексики, поетичних порівнянь і метафор та блискучою нарраціею.

У письменниці непересічний хист бачення комплексів дійсности, достеження парадоксів і комічних ситуацій, не згадуючи вже самої форми і конструкції твору. Вона вміє накреслити образ людини у всіх складних ситуаціях та вірно інтерпретувати факти.

Зглибивши письменницьку творчість Уляни Любович, стверджуємо, що вона засобами і письменницькою тèхнікою максимально наближає нашу літературу до світової, за що ми їй вдячні.

ПЛАСТ...

(Закінчення зі стор. 2)

громадської інтеґрації, піднімається ініціятиви створення і реалізації на широкій громадській базі постійної опіки — патронату над Сарселем для забезпечення і уможливлення його наукової продукції..." („Листки дружнього зв'язку Куренів УПС і УСП 'Ті, що греблі рвуть' " серпень 1962 стр. 20")

До тієї акції там же приступили такі пластові Курені: „Ті, що греблі рвуть", „Перші Стежі", „Бурлаки", „Лісові Чорти", „Чорноморці", „Карпатські Вовки". („Листки" Дружнього Зв'язку, стр. 20) Вони оподаткували себе на „Сарсель" (незалежно від пластових вкладок). Патронат очолила К. Паліїв.

В короткому часі К. Паліїв писала до д-р Парфанович... „Уважаємо, що тільки об'єднаним зусиллям більшого, але відповідального гурта громадян зможемо систематично помагати сарсельській групі жити і продовжувати почате діло... Почин постав в нас в почутті, що треба діяти вже і що установи, які може до цього більше покликані, не виявляють зацікавлення долею Сарселю..." (лист із 16-го травня 1962)

Як бачимо, власне пластові кола були тими моторами, які зрушили нашу громаду, підтримали видавання Е.У. Вмішання Пласту у дальше видавання Е У показалось успішним. Українська громада зактивізувалась в цій справі. Згодом „Патронат" перейшов у громадські руки. З 1967 року очолює його Евген Борис, який розбудував його у світовий патронат — „Сарсель".

Відійшли у засвіти перші піонери редакційної колеґії, прийшли їхні наслідники, молоді українські наукові сили, які продовжують розпочате діло.

Невтомно працює над видаванням дальших томів ЕУ і АЕУ вже майже 40 літ д-р Фіґоль, який міцно держить „фінансовий ключ у своїх руках, „подорожуючи довкола світу", щоб як каже „...залишити дитину з приданим..." У нас на руках уже 12 томів ЕУ і ЕУІ та три томи АЕУ; разом 15 т. Не абиякий дорібок еміґрації не так великої у різних частинах світу! Недавно ми чули з уст д-ра Фіґоля, що зароджується думка видавати Енциклопедію Української Еміґрації. Але перше це треба вже докінчити розпочате діло: Х том ЕУІ: з літерами від Ц — Я, і три останні томи АЕУ.

Бо пройдуть роки, може й десятки років, чи більше... І вийдуть на кін українського життя нові покоління. І може хтось із них візьме в руки Українську Енциклопедію Українознавства, може й в англійській мові, і листуватиме її, перечитуючи рядки про своїх предків „переміщених осіб", що прибули сюди зі Східньої Европи — з України, про їхні не тільки матеріяльні, але й культурні здобутки. І зародиться в нього думка: „Ах, то такі були ці наші предки! Вони часу не змарнували".

МОШЕ АРЕНС, міністер для спеціяльних доручень в уряді прем'р-міністра Шімона Переза, повернувся до Єрусалиму після короткого перебування у Вашінґтоні із спеціяльною засекреченою місією. Загально думають, що Аренс розмовляв у Вашінґтоні з державним секретарем Джорджом Шулцом та іншими особами, зокрема директором Сі-Ай Ей Вілліямом Кейсі, про шпигунську аферу на території ЗСА, яка набрала широкого розголосу і неприємного посмаку, бо Ізраїль рахується найближчим альянтом Америки на Близькому Сході. До Єрусалиму полетіли також представники Уряду ЗСА й високі службовці Сі-Ай-Ей, щоб перебрати від ізраїльського уряду всі документи, які продав ізраїльській розвідці американський громадянин Джанатан Поллард.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го ГРУДНЯ 1985 р.

Парма, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Ів. Франка 334-ий Відд., о год. 12:30 по пол. в домі фінансового секретаря при 3324 Торрінґтон вул. в Пармі. Проситься членів вирівняти залеглості. — Б. Задорецький, рек. секр.

Вест Істон, Па. Річні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького 137 Відд., о год. 2-ій по пол. в залі Амер.-Укр. Горож. Клюбі. Проситься членів прибути на ті важні збори. На порядку: звіт управи і вибір нової на 1986 р. Не забувайте приєднувати членів. — Гр. Прашик, предс., М. Колодруб, кас., С. Колодруб, секр.

Північний Бруклин, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького 158 Відд., о год. 12-ій дня в домівці УНДому при 173 N. 5-та вул. На порядку нарад: звіти Управи, Контрольної Комісії та вибір нової Управи на 1986 рік. Проситься членів чисельно прибути. Якщо на означений час не буде відповідного числа членів — збори відбудуться на півгодини пізніше без огляду на скількість присутніх. — Управа Т-ва.

НЕДІЛЯ, 15-го ГРУДНЯ 1985 р.

Карнеґі, Па. Річні збори Т-ва ім. Івана Франка 481-ий Відд., в авдиторії св. Тройці при 730 Вашінґтон Авеню в Карнеґі, Па. На порядку нарад звіти за минулий рік та вибір урядовців Відділу на черговий рік. — Гелен Возняк, секретар.